

OPONENTNÍ POSUDEK K DIPLOMOVÉ PRÁCI

Autor diplomové práce:

Ivo Pavlík
Technická univerzita v Liberci
Fakulta umění a architektury
Katedra architektury

Téma:

Hřbitov Dukovany

Termín odevzdání diplomové práce: 18.1.2010

Diplomovou prací Ivo Pavlíka jsem si přečetl s opravdovým zájmem. Téma, které se na první pohled nejeví nijak rozsáhlé, v sobě skrývá řadu překvapení, citlivého vnímání a polemiky o našem současném životě.

Diplomová práce je rozdělena do dvou částí, které spolu úzce souvisí. První část je věnována tématu vybudování nového kříže na místě historického zastavení ve volné krajině. Druhá část je věnována rekonstrukci a dostavbě stávající hřbitova ve vesnici Dukovany.

Za podstatný považuji fakt, že se Ivo Pavlík zabývá tématy ve své rodné vesnici. Tato skutečnost se velmi citlivě prolíná a prostupuje celou jeho prací. Je opravdu vidět, cítit, že místa, se kterými pracuje, jsou mu blízká, pojí ho s nimi citový vztah.... Navíc jsou to témata, která se pojí se smrtí, témata vysoce citlivá, která vyžadují pochopení, rozvahu a pokoru.

Ivo Pavlík ve své práci v analytické části zkoumá historii své vesnice a jejího bezprostředního okolí. Nedávná minulost této lokality je velmi kontroverzní, jak bychom ji mohli vnímat my, nezúčastnění pozorovatelé. Do poklidného místa na Vysočině, obklopeného nádhernou krajinou, vstoupila tvrdá a nekompromisní realita komunistického budování: v jeho bezprostřední blízkosti byla vybudována monstrózní jaderná elektrárna. Pod tímto technickým symbolem ji také vnímáme my všichni, kteří stojíme v povzdálí. Ohromující dýmající chladicí věže a před nimi se krčící domečky malebné vesničky...

Autor se však nikterak netrápí tímto technickým zjevením na obzoru. Zdá se, že naopak: je citit, že se snaží pomoci vrátit lidem, kteří zde žijí a pracují, pocit jejich sounáležitosti k místu, obnovit a podpořit jejich pozitivní vztah ke krajině, která je jejich domovem.

V jeho práci jsem našel přesně to, co bych přál zažít každému mladému architektovi. Je to pocit z realizace vlastních myšlenek, které teprve až když se dostanou z naší mysli přes grafické zpracování do reálné podoby, poskytnou člověku pocit silného uspokojení z dokončeného díla.

Je zřejmé, že autor na vlastní pěst podstoupil v krátké době neuvěřitelnou cestu. Od oslovení místních lidí, přes vytvoření vlastního návrhu, získání finančních prostředků na stavbu, až po skutečnou realizaci díla. Přestože se jedná o dílo relativně malých rozměrů, přesto dle mého názoru značného významu pro místní obyvatele. Obnova malých sakrálních staveb či dokonce jejich nová výstavba může být jedním z nejsilnějších nástrojů podpory vlastní identity obyvatel naší země.

Toto vše musí být podpořeno schopností komunikace mezi lidmi a velmi si cením jeho schopnosti to dokázat.

podpis předst.

Z jeho výkladu jsem pocítil radost nad prací, kterou vykonal. Nebyla to práce v uzavřené kanceláři nad bílým papírem, byla to i práce v terénu, práce s lidmi, s materiálem, s hmotou, dokonce s ohněm, který v poslední fázi vytvořil finální povrch vlastního kříže. Práce Ivo Pavlíka je v tomto ohledu skutečně ojedinělá a komplexní. Podařilo se mu velmi zdařile výtvarně zobrazit návrh nového kříže, a to nejen výstižnou grafickou zkratkou, ale i za pomoci cínového modelu, který je sám o sobě uměleckým dílem. Samotný kříž, tak jak je zobrazen na fotografiích, bude určitě důstojným následovníkem kříže původního a věřím, že se stane oblíbeným místem zastavení a rozjímání zdejších obyvatel.

Ve druhé části své práce se Ivo Pavlík věnuje rekonstrukci a dostavbě místního hřbitova. Opět je zřejmé, že se bez bázně pouští do polemiky o významu pohřebního aktu a snaží se vytvořit ze stávajícího hřbitova důstojné místo.

Navazuje na historické tradice pohřbívání a navrhuje takové úpravy hřbitova, které jsou v souladu s pohřebními rituály jak věřících, tak i všech ostatních obyvatel vesnice. Navrhuje doplnit stávající hřbitov jednoduchými architektonickými tvary – deskami, které spolu formují křížovou cestu s patnácti zastaveními. Součástí návrhu je i nová smuteční síň, která by vytvořila chybějící článek při posledním rozloučení se zesnulým.

V návrhu pracuje velmi citlivě s materiálem, s archetypálním tvarem stavby, s prostorem a světlem. Toto vše se spojuje v jeden celek, podřízený své funkci.

Ambice Ivo Pavlíka pravděpodobně nekončí touto diplomovou prací – jak řekl, rád by i navrhované úpravy hřbitova skutečně realizoval. Je pozitivní, že úpravy lze uskutečnit postupně, po etapách.

Práce Ivo Pavlíka je velmi zdařilá po grafické i výtvarné stránce. Autor zručně ovládá a aplikuje současné architektonické výrazové prostředky i software.

Práce v celém rozsahu splnila zadání a v některých částech jej dokonce překonala. Přístup Ivo Pavlíka k zadání považuji za vzorový i pro ostatní studenty.

Jeho práce je nadstandardní především z důvodu skutečné realizace vlastního architektonického návrhu.

Práci Ivo Pavlíka doporučuji k obhajobě.

Z výše uvedených důvodů navrhuji známku diplomové práce Ivo Pavlíka: „výborně“

V Praze, 14.2.2010

Ing.arch. Petr Dvořák

